

א' דרוש ד' (ג) בענין ר"ה (ג) כזכר נחבאר אללנו עניינו
 ושם ביארנו בענין י"ב חדשי השנה כי מן תשרי עד ניסן הם ו"ק של הזכר ונמלא כי אדר הוא החוט' שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הזכר ובחי' גולגולת של הנקבה והוא כי מן הבל היוצא מפיו של הזכר נעשית הגולגול' של הנקבה נמלא כי ניסן מושיל לב' לו ולה ולכן מעבדין חדש אדר ולא חדש אחר לפי שאנו לריבין שיהיה החדש ההוא כבוד פה של הזכר ולכן לריך לקדש החדש כפה ולומר מקודש מקודש כמ"ש ז"ל ע"פ אשר תקראו אותם במועדם אהם כתיב והטעם. כי ע"י הבל פיו נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד תשרי הם ו"ק הנקבה ונמלא כי אלול הוא חוטמא של הנקבה ותשרי הוא פה של הנקבה וגולגולת הזכר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא זמן שמאלו תחת (לראשי) ד' בתום ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו' בשיר השירים הא' הוא שמאלו תחת ראשי והב' הוא שמאלו תחת לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי הנה אז הוא הענין החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב בגלגל דו"א ואיהי רחל כבוד דו"א ונמלא כי שמאלו של ז"א שיהיה גבו' שבו עומדת למעלה מראשה של רחל העומדת כבוד אלל בר"ה עולים ב' יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמאלו כמבואר אללנו כבוד תפלת ר"ה בעליהה וא"כ עתה יכול ז"א לחבק לרחל ולהשי' שמאלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמאלו תחת ראשי ממש אלל הפ' הב' נאמר על החיבוק הנעש' בשבת וי"ט כי אז ז"א הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר שלם כי שמאלו מחבק את שמאל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום ר"ה וזמ"ש תחת לראשי כלומר תחת שמאלי אשר שם היה ברה"ב בחי' ראשי עממה אלל עתה אינו מקום ראשי אלל מקום שמאלי וזמ"ש לראשי בתום ל' כלומר תחת המקום שיהיה שם ראשי תתי' בזמן הכריא' שאז יאל ראש הנקב' כנגד החזה של הזכר בין חסד לגבור' ב' זרועות גם אותיות לראשי הם ישראל לרמוז כי החיבוק הזה אינו מיעקב אלל מז"א עלמו הנקרא ישראל :

דרוש ה' ה' בענין השבת וי"ט וכזכר ביארנו למעלי
 בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת ליו"ט ולר"ה וע"ש ונבאר כאן עניינם בקיצור הנה שם נבאר כי בבחי' היות שנוק' דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף עד הכתר של או"א (ו) והיא שיהיה אלו עתה ממש בכל שיפור קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (ו) אלל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י ז"א לכן אין זה שלימות אלל' משא"כ ברה"ב וי"ט שהיא והוא שוין ויוקין מבחר א' ואינה מקבלת הארת' ע"י. אלל להבין זה לריבין אנו להודיבך ענין זה (יח) דע כי כל הזווגים שיש בזו"ן שכולם לריך שזו"ן יקבלו שפע והארה מן ט"ס דא"א (ש) וכזה זה יוכלו להזדווג אלל אין כל הזווגים שוים כי הנה בימי החול אז היו מקבל הארתו מן הגלגל דא"א וכל בחינותיו של ז"א נכללין בקו הימין בגל' דא"א (ח) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דא"א וכל בחי' נכללות בקו שמאלי הוד דא"א וע"כ אין ז"א שוים כא' ובר"ה אז ז"א ממשמשין בכתר א' ר"ל ב' נכללים בגלגל דא"א וכולם מקבלים הארת' בהשואה א' ואין יחרון לזכר על הנקבה ובשבתות אז עולין ז"א עד הכתר דא"א וזה נכלל באבא וזו נכללת באי' ואין ב' שוים בהשואה א' ולכן היא מקבל' הארת' ע"י וזהו הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמ"ש ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם אלל ה"ט נקרא מקראי קדש לפי שביו' שבת ז"א מקבל מן הקדש דא"א ונותן ע"י חלקה אל נוק' ונמל' כי ז"א עלמו שהוא ביה' יום השבת נקרא קדש ממש אלל שאר הי"ט אינם עולים עד המקום שעלו ביום השבת אלל בכל יו"ט עולים כפי בחינתו כמ"ש ונמלא כי ז"א שניהם אינם מקבל' משם כמו בשבת ולכן הם מקראי קדש מוזמנים מן הקדש אלל אינם קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים ז"א כמו בשבת עד כתר או"א אלל כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי' בענין עליית ז"א כמ"ש בסוף הדרוש של יום שבת בענין השינוי

שיש בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית ז"א באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה עולין ז"א יחד ב' בגבו' דא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי' אשר בא"א מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ז שאר היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית ז"א ביום ר"ה הנה בר"ה ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא כהיכל ק"ק דברי' (י) ובתפלת ערבית עול' עד מקום ספי' הגבו' שלה עלמה אשר בעו' האלילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר א'. ובשחרית בתפילת לר"ה עולים הזכר והנקבה בספי' הגבורה של הזכר עלמו ובהזרה עולים שניהם בעמרא דגבו' אשר בדעת של הזכר עלמו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה היא כבוד חג"ת והם עולים למעלה בזכיה ובזמון. ובתפלת מוסף בלחש עולים שניהם בספי' הגבור' של א'. ובהזרה עולים שניהם בספי' הביני' של א' אלל אינם עולים בדעת שלה עד מ"ש בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעתן של נשים קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלל בזכיה שבאי' כי הנה היא נמשכת מספי' הגבו' דא"א כנודע. ובמנחה בלחש שניהם הם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו שחיו בחפי' ערבית. ובהזרה עולים שניהם בזכיה של הנקבה עלמה אשר היא ג"כ נמשכת מלד עמרא דגבו' כנודע וגם צוה שיך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעת שלה הוא כי אין לה דעת כי נשים דעתן קלה :

בר"ה ב' דר"ה הנה נבאר למעלה כי ביום א' דר"ה נסרין
 כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם ניתנו בכתר שלה כי שם הוא מקומה כנגד אחורי הת"ת והנה כבר ה' חסדים נתפסו בז"א וכת ה"ג אשר מלד עמרא דגבו' שבה כבר הם מוזמנים שם להכלל בה כי אז מחיל עינים ומליאותם והם שם עדיין ככה בראשה. והנה בתפ' ערבית דליל ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעמרא דגבו' שבה והיא אותה אשר אח"כ עתידה להתפשט בספי' הגבו' שבה :

ופעם אחת שמעתי ממוז"ל דרוש זה הנו' ויש בו קלם שינויים
 ואמרתיו לכתבם. בזיל א' של ר"ה בתפילת ערבית אז ז"א עומדים בספי' ההוד של ז"א עלמו האמנם להיות שאימ' מסתלקת מעל ז"א ונשאר יסן כבוד הדורמיטא כנ"ל בדרוש שקדם ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה ע"י ז"א אלל מאימא עילאה כהיותה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז כבוד שלו והיא מקבל' שלה ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו בהיותו עומד כבוד שלו כנו'. ובשחרית בתפילת לר"ה שניהם בספי' הגבור' שלו. ובהזרה שניהם בעמרא דגבורה שדעתת שלו. ובתפלת המוסף בלחש שניהם בספי' ההוד דאימא. ובהזרה שניהם בספי' הגבור' דאימא :

דרוש ו' (א) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחזור
 לבארים באורך בע"ה וז"ל ברוך הנה בחפי' יולד עד גאל ישראל העליו את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פ' כי היא כבוד לבי ומעתי את עלמך מבלי היות בה בחי' פ' ועדיין אף בהיות' כבוד נקו' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב ק"ל כנודע. ולכן עתה אנו רואים לתת לה עתה במלח ברוך. וזה כונתו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאית בה בנקו' זו שנכללה בכל היכלותי' כנו' בס"ה בפי פקודי אשר לסיבה זו נק' ברוך. הנה גם אנו רומזים במלח ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי שיורד בריבויא דברכאן עילאין ונותן לה בחי' הדעת הנו' אשר הוא שם הויה שהוא בגי' כ"ו ובריבוי' הפסוק שהוא בגי' ע"ב ובריבוי' המלך במילוי אלפיין כזה יוד יוד הא יוד הא ווא הא העולה בגי' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שבה והם בגימ' כמנין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. אמתה הנה עתה ניתן בה כח הכ"ב אחרון שיש ביסוד כנודע כדי שבתה הזה תוכל להעשות אח"כ בחי' פ' שלם וזהו תי' אמתה א"ת פ' כי היא סוד אות ה' תחתה ומשכין בה כ"ב אותיות שיש מן אלף ועד תיו שהם א"ת. גם

הגדרות וביאורים: (א) א"ש עוד מלחמי דרוש קטן קרוב אל כל האמור ואכתוב אותו במקום הזה דרוש ד' ב' : (ב) מולותו : (ג) פ"ח פ"ד מר"ה : (ד) מלת בתוספת ל' יתאחז בנתיבת יד : (ה) פ"ח פ"י משער ר"ה : (ו) הרב ש"ס הגיה אימא : (ז) פ' דכוי"ט אינו עולה בכתר דאימא רק עד תפלת הנגחה ולא בתוספת. ט"ז : (ח) א"ש ז"ג בדרוש הזה נבראה שהוא חילק עם דרוש העליון דשם כתב בחיל בגלגל דו"א ובאן כונת בגלגל דא"א וכן נהיה. ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל קו דג"ח בין למעלה בין למטה : (ט) פ"ח פ"א מתפלת ר"ה : (י) עיין בה"ט ד"ע פ"ב ד"ה לריך ז"א לידע הקדמה כוללת שכל התפלות מר"ה עד יוה"כ וכלל הוא לתקן פסוק דספירת הגבורה דתדע לך דכל פסוקי פרשת דספירת דאלילות מתחשפין מריש פסוק עד (*) ע' דל אמת א' כמפורסם שפי שיך ללאן

גם הכוין באות ה' של אותה אל ה' אותיות מנגלף הכפולות . יהודה עתה תכוין להעלות זאת הנק' של המל' עד מקום החזה ד"ה באחריו במקום שהיתה שם תחי' אלילותה :

אלהינו

עתה אנו ממשיכין כח ב'ו'ן כדי שעי"ב יחזרו אח"כ פכ"פ וזה נרמז במלת אל של אלהינו כו' זה בקיבור (א) עוד ירצה באורך הדרוש הזה וכוונתו היא מה שראוי לכוין בה ביום ר"ה בנפ"י שחרית לבד והנה בתחל' נקדים לה הקדמה א' (ב) והיא כי אין שינוי וחילוק בין כוונת ברכת אבות שבימי החול ליום ר"ה אלא בענין כוונת הרי"ו שאנו מוסיפין לכוין ביום ר"ה בכל בחי' ובחי' בברכה אבות כמו שהבאר אבל בכל שאר הכוונ' הם שוים. ובעת הדבר הוא לפי שעתה הם ימי הדין והגבו' והי"ו וכוונתו הנה וכוונתו עתה אלה לבעל מציאותם אלא להמתיק ולבסס את הגבו' והרי"ו האלו. ונתחיל בבית הברכה. ב'ו'ן תכוין בזה כי גודע הוא במש"ל שבכרכו יורר אור עד סוף גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה הנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פכ"י כי היא בסוד לכו' ומעטית את עמך וכוונתו עתה להעלותה עד מקום אלילותה שהוא כנגד החזה ד"ה בסוד אב"א. ואח"כ נעשה אותה פרי שלם וכוונתו פכ"פ. והענין הוא כי ד' בחי' יש אל המל' כנ"ל בבית אור משנת ד' ראשי שנים הם כו' הא' היא בחי' בסוד קשר של תפילין ש"ר תחת ג' ד' שהם חב"ד ד"ה וס' הניח' שורש א'. עוד יש לה שורש תחת תנ"י ד"ה וס' הוא מקום החזה. עוד יש לה שורש ג' תחת גה"ד ד"ה תחת היסוד וס' הוא נקרא בסוד ה' אחרונה של הוי"ה. עוד יש לה שורש ד' למטה בהיכל ק"ק דבריאה וס' הוא בסוד נקו' א' כלולה מ' אבל אין בה בחי' פכ"י ואי נקרא שם אדני". וענין פכ"י מיו שרה בענין מערת המכפלה ותבין מה ענין ד' בחי' אלו היטב והנה כוונתו עתה היא להעלות ולהמשיכ' אל שרשיה העליונים הד' אלו הנז' :

ונחזור

לבאר מלת ברוך הנה כוונתו להמשיך בה בתחיל' בחי' דעת ק"ל בנפ"י היתה עדיין נקו' כלולה מ' כי עדיין היתה חסרה מן הדעת ק"ל והמשיכה זו אנו ממשיכין אלו מן היסוד ד"ה הנק' ברוך. וגודע כי הדעת ק"ל שבה היא בחי' עטרה דגבו' מנ' עטרין אשר בדעת ד"ה כי עטרה דחסד נחלקת לה' חסדים המתפשטים בה' קלוות ד"ה מחסד עד הוד שבו ועטרה דגבורה הנחלקת לה' גבו' המתפשטות בה"ק שבנקבה מחסד עד הוד שבה. ואמנם עתה עדיין הם עומדות ביסוד ד"ה ומשם נמשכת ויחסיט בדעת שבה ולכן לריך שתכוין במלת ברוך כי היא זו הנקו' של המלכות הנק' ברוך בכל הגוה ריבוין דברוך שם ההיכלות שלה שנגללו בה. וגם תכוין אל היסוד ד"ה כי גם הוא נק' ברוך ומשם יורדת היתה עטרה דגבו' בנקו' הזו הנק' ברוך כנו' ועי"ב יש בה דעת ק"ל. ולריך שתכוין כי הנה בתח"י היא עטרה דגבו' היא הוי"ה א' פשוטה שהיא בגי' כ"ו וכשניתנה בדעת של הנקבה מתחלקת לה' הויות שהם הג' והם בגי' ק"ל הרי עתה בחי' כ"ו ק"ל ומסר עי"ב לתשלום ברוך וזה ענינם. הנה תכוין אח"כ כי המל' בהיות' בסוד נקו' א' אין בה רק ג' קוים והיא ג' לילין בגי' כי חב"ד שלה נכללת בחג"ת שבה. וגם קוים א' שבה נכללת בחג"ת שלה וגמלא שאין בה רק הוראת ג' וקוים ולכן אפי' שאלו הה"ג שהם ה' הויות אשר בדעת שבה הם עמידות להתפשט בה אחר הויות בחי' פכ"י בה' קלוותיה שהם מחסד עד הוד שבה עכ"ל כיון שעתה היא נקו' א' בלבד אשר לכן אין בה רק הוראת גילוי ג' קוים בלבד כנו' לכן אין מתפשטות בה רק ג' ההויות מן הה"ג בחג"ת שלה וז' הויות האחרות אינם מתפשטות עדיין. והנה ענין התפשטות הזה הוא כי מה שהיה שד עתה בדעת שבה בבחי' ד' אותיות הויה הם עתה בדרך התפשטות הויה י"ה י"ה י"ה י"ה שהוא ענין ריבוע הויה שהוא בגי' ע"ב והרי עתה הם ג' בחי' כו' ע"ב ק"ל שהם בגי' ברוך. ובעת שברכו לעיל כי בכל בחי' ובחי' לריך לכוין בחי' רי"ו. והנה הרי"ו שלריך לכוין בכאן הוא בסוד ג' הויות הנז' המתפשטות בחג"ת שלה כנודע אשר כל א' מהם היא בגי' ע"ב כנו' והנה גי' פ' ע' ה' הם רי"ו גם תכוין אל רי"ו ב' באופן אחר. והוא כי תכוין במלת ברוך שהוא בגי' רי"ו ועוד י"ב והנה הרי"ו הם גי' פ' ע"ב הנו' והי"ו הם י"ב אותיות שבמילוי אדני' במילואו כזה אלק דלת נון יוד. והנה הרי"ו הזה נמשך במל' הנק' אדני'

כי כבר נודע לעיל כי שורש המל' היא תחת היסוד ושם עומד' בסוד ה' אחרו' של הויה אבל בהיותה בבחי' בבחי' נקו' נקו' שם אדני' והרי נתבאר ב' בחי' רי"ו. והנה עד עתה נתבאר בבחי' המתפשטות בנקו' הויה ועתה לריך לכוין עי"ב מי נמשכין אלו ההארו' וענין כונה זו היא בסוד ב' הכריעו' שלריך לכרוע במלת ברוך אתה כמבואר באורך בברכה אבות דפני' שחרית. וסנה הכריעו' הא' היא לכרוע הגוף לבדו במלת ברוך והכריעו' הב' היא לכרוע במלת אתה הראש כנו' בזהר דבחי' גמין רישא וכוונת אלו הכריעות הוא. דע כי ז"א יש בו הויה א' שלימה הכולל את כולו והנה במלת ברוך תכוין בכריעה הויה של גוף להוריד בתחלה ו' לגבו' ה' תחלה להאריכה ולתת בה כח שמוכל המל' הנקרא אדני' בהיותה בסוד נקו' בכריעה להעלות למע' וזו הה' שאנו מורידין אות' ו' לגבה היא שורש הנ' של המלכות אותה הנק' ה' תחלה של הויה העומדת תחת היסוד ד"ה. והנה בחי' הרי"ו שלריך לכוין בזה הוא זה כי ב' אותיות ו"ה הנז' נעשים רי"ו באופן זה כי ליוז אות ה' ר"ו ועם אות ה' הרי רי"ו. וענין רי"ו הזה הם ג' הויות דמלוי ס"ג ועם י' אותיות המילוי הרי ע"ג והנה גי' פ' ע"ג הם רי"ו כי הא' המארתה בכל הויה מהם הוא בחי' הכללות שבה ותכוין כי ג' הויות אלו נמשכות מאות א' מאתיה דמילוי הויה שבכונה ותכוין כי גם י"ה יורה הוא יו"ד כזה **א** הרי רי"ו והרי ב' פ' רי"ו אחרות :

אתה

עתה לריך לכוין כי אחר שבכר נמשך בה בחי' דעת ק"ל בהיותו עדיין בסוד נקוד' אנו לריכין לתת בה כח לעשות פכ"י שלם אח"כ והנה אין הפכ"י נעשה אלא עי' האותיות' כנודע ולכן תכוין בכריעו' הראש אשר במלת אתה להוריד לה כ"ו אותיות' שהם כ"ב דא"ב וה' היותיות של מנגלף מן היסוד ד"ה כנודע כי כל האותיות' הם ביסוד הנק' ברוך בסוד גילה ושמח' כך זהו ענין מלת אתה א"ת ה' כי א"ת הם כ"ב אהוון שיש מן א' עד תי"ו בא"ב ואות ה' הם ה' אותיות מנגלף היתיריים וענין הרי"ו שיש עתה הם גי' פ' רי"ו כמ"ס. הא' הוא כי תכוין כי אתה הוא בגי' ת"ו כמנין רי"ו לפכ"י והענין הוא כי כוונתו הוא להמתיק את המנגלף של המל' עי' הורדת זה המנגלף הרמוז בה' של אתה כנו' ואמנם ב' הגבו' הנרמזות בב' אותיות מ"ן שבמנגלף דמל' כבר נתמחקו במלת ופי יגיד שתהלק כנ"ל בתפלת שחרית דחול כי פ' הוא בגי' מ"ן ולכן א"ל עתה להמתיק ולבסס אלא ג' גבו' לפכ"י. והנה בארנו כי אתה הוא בחי' רי"ו לפכ"י והנה הרי"ו הם בחי' הכ"ב אהוון הנרמזים בא"ת מן אתה והלפכ"י הם רמוזים ב' של אתה. וענין היות הכ"ב אהוון בחי' רי"ו הוא באופן זה כי הנה כל אות מהכ"ב אהוון כלולה מ"ס והם עשר פעמים כ"ב הם רי"ך ולהיות כי מספר רי"ך הוא ענין רכות ורחמים ולא קושי הדין לכן לריך לסלק מהם ד' אותיות' וישארו רי"ו שהוא כמנין גבו' והד' אותיות האלו שנסיר הם ד' אותיות גיב"ק השרשו' בלבד פי' כי כבר נח"ל כי כל אות כלולה מ"ס והנה הם מ' אותיות ג' ואין אנו מסירין רק ד' אותיות' גיב"ק השרשו' בלבד ועטם למה אנו מסירים ד' אותיות' אלו ולא אחרות וגם אין אלו הם רי"ך ורחמים יותר מן האחרו' הענין הוא זה כי הנה כ"ב אותיות' נמשכות מן חמש מולאות הפה כנודע והנה הם גולרים מן חיבור הדין והגיון שהם בחי' חו"ב והנה אותיות' גיב"ק הם אותיות המיד' שהם חכמה ומשם נתפשטו כל שאר האותיות' וניתנו בגרון שהוא בינ' ולפי שחכמ' הוא רחמים גמורים אין להכניס אותיות' שהם גיב"ק במנין לפי שיתבטלו הדין לגמרי ואין כוונתו לבטלם אלא להמתיקם ולבססם בלבד. ואמנם ענין אותיות' לפכ"י אם תחבר עמהם הויה אחת פשוטה העולה בגי' כ"ו יהי' הכל רי"ו אחד באות ה' של אתה. אמנם שני רי"ו הנזכר הם רמוזים בשתי אותיות א"ת של אתה בבחי' ליוזם ופנה הם ב' רי"ו אחד באות א' של אתה בבחי' ליוזם ופנה הם ב' רי"ו אחד ב' ריש גס ת' היא ליוז רי"ו כזה ת' הרי הם ב' רי"ו הא' הוא כנגד כ"ב אותיות א"ב והא' כנגד אותיות לפכ"י. והרי"ו הנז' הוא בהחברות הכ"ב אהוון וה' אותיות מנגלף בחיבור א' ולכן לריך ליייר מלת אתה בליוז אחיה בזה האופן א"ה של אתה הם א"ה של אהי"ה אבל אות ת' של אתה ליוזם הוא רי"ו כנ"ל והנה הרי' והואו של הנו' הם ליוז **ך** והיא ה' א' ועם אות יוד של התי"ו שבסופה הרי י"ה של אהיה

הגרות וביאורים : סוף עשה וכולם מתלבשים זה נמוך זה באופן זה כל כתיבם דל פרטי פרטים דלעיל המתפשטין כל לורך אפי"ב מתלבשים זה נמוך זה וכן ספירת החכמה כיוצא באופן דהעשר ספירות מתפשטים לפניהם פשמים אפי"ב אפי"ב דעת ועליו אפי"ב דבניה ועליו אפי"ב דמסד ועליו אפי"ב דגמרה וכיוצא בכל השאר והנה באלו המינים דרי"ה עד יוה"כ עסקנו באפי"ב דבניה והנה כל ב"ה שהוא כשרתו הולך ממש בכל פרטי לריך לכוין כל כוונת ומירות ויוזר שהוא מיקוץ אפי"ב דבניה ר"ל בינות דגמרה ד"ה ד"ה דישמרת אשם כל תפלות הוא [הקשה וז' בענין עמדה דתפלת שחרית דרי"ה כתב הרב זל"ה שהיא כשרת דחול ממש ואין ביניהם הפרש כלל אלא בחי' הרי"ו לבד וז"ע גדול כי נראה שהפרש גדול ביניהם שחיל הנוקבא עולה בכריעות וברכה אינו עולה אלא בוקיפית. והם עולה בוקיפית עד החזה והכאן עד הכתר] וענין תו"ם דקס"ב פ"ב ד"ה הנה כמנון ודקמ"ה פ"ב ד"ה והנה היה אומר : א) כפס"ת הטעם והם בגי' מ' :

ב' אמות הנו' שהם י' וא' במילוי' הם בגי' קל"ח והכונה היא לעלות עתה בחי' דעת ק"ל שאורדנו במלת כרוך. אח"כ תכוין כי בשם ארז"י ע"מ יש בו אות י' אחרת בסופו ותכוין לחבר הא' הנו' עם זו סיו'ד והרי קל"ח אחר זכ"פ קל"ח הם רס"ב ששם סוד די"ו ועוד מ"ו יתירים שהוא סוד המילוי' שם של ע"ב דיווי' כי כמו שהכריע' היחה בשם ארז"י דמילוי' יודין גם העלי' תהי' ע"י הויה דמילוי' יודין. גם תכוין כי הנה הם ז"פ י"א י"א שהוא סוד ר"ח יהוה אלהינו יהוה אחד והם בגי' כ"ב שהם בחי' הכ"ב אמות שהורדנו במלה אמה. גם תכוין כי עיקרם של אלו אמותיו אינם רק א' אחד זכ"ו יודין והם סוד אהיה אשר בבי' כי האותיו' הם מן הכינה והם כ"ב אמותיו. ואמנם עיקר מה שתכוין בהויה הוא כי עד עתה ביארנו בענין ב' הכריעו' של ו' לגבי ה' יוד לגבי ה' שהם בבחי' ההויה הכוללת י"ם דו"ח אבל בענין ב' הזקופות אינם אלא בהויה פרטית אשר בת"ת דו"ח בלבד הנק' הויה ושם אנו מעלין וזוקפין את גוף המל' עד החזה שבת"ת. והנה הזקופה הא' של גופך היא ה' לגבי ו' שהוא בחי' המל' אשר תחת היסוד ונכללת עמה ג"כ נקו' המל' שהי' צברי' הנק' ארז"י כנ"ל בענין ד' השרשים שבמל' וב' עולות יחד לגבי ו' שהוא גופא דו"ח הנק' ת"ת א' ונק' הויה. ותכוין כי זו הויה עול' עד ראש אות ו' זו שהיא בחי' זורת י' א' שבראש אות ו' שהיא בחי' אות הויה שלו דהויה פרטית אשר בת"ת דו"ח ז' :

הם ד' מדר"י א' בחמי' עול' הנקו' שהי' צברי' הנקרא ארז"י עד המל' אשר תחת היסוד דו"ח צבור יהוה אהי"ה :

ואמנם ז' הם במילוי' יודין העולים בגי' ע"ב קס"ח שהם בגי' רג"ל ותסור מהם רי"ו ישאלו וי"ו ה' שהם י' אמות של הויה דע"ב ו' אמות של הויה אהי"ה וע"ה הרי ח"י. אח"כ עולה ביבדו ע"מ בשם יהוה אהי"ה והם הויה דיודין העולה ע"ב ואהיה במילוי' שהי' העולה קנ"ח שהם בגי' רכ"ג תסור מהם רי"ו ישאלו ז' שהם הכללות יהיו ח' אמות יהוה אהי"ה. אח"כ עולה בגלל צבור יהוה אהי"ה אשר צב' והם הויה דע"ב דיודין ואהיה דאלפין העולה קמ"ג אשר ע"ה עולים בגי' רי"ו. אח"כ עולה בת"ת צבור יהוה אהיה ונדע כי הכתר שבה נעשה מן הת"ת שבו ולכן לר"ך לכין עתה צב' בחי' האלה שהם הת"ת שבו והכתר שבה ותכוין כי הת"ת שבו הוא הויה דע"ב דיודין ע"ד הנו' ככל שאר ספירותיו והכתר שבה הוא ריבוע שם הויה דב"ן דהי' העולה קד"ס כזה יו"ד יו"ד ה"ה יוד ה"ה ו"ו יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה כנודע שהויה שבמל' היא שם ב"ן דמילוי' שהי' והנה ע"ב קד"ס הם בגי' רי"ו. והרי ביארנו ד' מדרגות של עליות בזקופ' הא' ואלו הם ג' מדרגות עליות אשר בזקופה הב' ה' לגבי ו' תמי' עולה צבד' ובגי' בשם יהוה אהי"ה והם הויה דאלפין צריבוע העולה בגי' ק"ל ושם אהי"ה פשוט צריבוע העולה מ"ד ותחבר עמהם מ"א אמות שיש בשם אהי' בפשוטו ובמילוי' ובמילוי' מילוי' כנודע הרי הכל בגי' רי"ו ז' אח"כ עולה בחו"ב בשם יהוה אהי"ה אבל בדעת אינה יכולה לעלות כי אין בחי' דעת נעשה זה עד אחר הזווג וסוד כלל זה והיא הויה דס"ג צריבוע העולה קס"ו ושם אהי"ה מליך בליוד זה יו"ד רי"ו דו"ו והוא בגי' ו' הרי הכל בגי' רי"ו ז' אח"כ עולה בכתר בשם יהוה אהי"ה אבל דע כי אינה יכולה לעלות עתה כל הכתר ע"מ רק עד בחינת קשר של תפילין ש"ר בלבד כמ"ש בעי"ה. ואמנם בכתר תכוין בכללות ד' הויות עסמ"ב העולים בגי' רל"ז תסור מהם רי"ו ישאלו וי"ו אמות הפשוטות שבד' הויות אלו וגמלא כי ז' מדר"י הנו' כולם בשם הויה אהי"ה הם עולים שכ"ע ח' שהם סוד הגבו' הנק' מנלפ"ך שהם בגי' פ"ר והגשאר מן שכ"מ הוא מ"ט שהוא בחי' השמות ע"מ של יהוה אהי"ה הנו' אשר הם עם ז' כוללים. שבהם עולים בגי' מ"ט. ותכוין כי כיון שאין המל' עול' עד הכתר ע"מ כנו' רק עד מקו' קשר תפילין ש"ר אין כאן אלא מ"ט כי שער הן' שהוא הכת' כבוד' אינם יכולה לעלות וביארנו ענין זה הוא בתחיל' צבור ב' הכריעו' ע"י ה' מדרגות ויהודנה"י העלינו את הדינין של שכי' נילוני' סודעים שהם הפ"ך ארז"י שהם מתמקקים ומתבטלים ועולי' ועתי' אנו מעלים גם את הגבו' של מנלפ"ך כנו' כנודע כי ב' בחי' הם של דינין והם פ"ר ושכי' כמבואר אללינו בפ' בא אל פרעס דל"ח ע"ב בפ' כי יהי' נערה כו' וע"ש. גם אם נחלק ז' מדרגות הנו' של הויה אהי"ה לב' בחי' ד' דוקופה א' עד החזה וב' דוקופ' ב' עד הכתר יהי' באופן זה כי ד' המדר' הם עולים בגי' קפ"ח והוא סוד אהי"ה דיודין העול' בגי' קס"ח וכז' אמות אשר במילוי' מילוי' הרי קפ"ח. והג' מדרגות הם בגי' קמ"א והוא בחי' אמות מילוי' שם אהיה דיודין העול' קס"ח ואם תסור ממנו ד' אמות הפשו' העול' כ"א ישאלו קמ"א ע"ה והרי עד עתה עלתה המל' שהיא בחי' נקו' קטנה אשר היחה בהיכל ק"ק דכר' שהיא שם ארז"י עלתה עתה עד הכתר דו"ח צבור אב"א ועדין היא צבור נקוד' ואין בה בחי' פלגו' :

נחזור לענינו והביאר הוה כי הנה ההויה הוה אשר בת"ת היא בגי' כ"ו ואם תחלקי' לגי' שלישים אשר בת"ת נמלא כי מוקם החזה אשר שם הוא עליות הו' הנק' מלכות היא מדר"י ו' מן כו' מדרגות הנו' בחשבונות אותם מתחל' לעילא ג' וגמלא כי מדרגם ה' הוהת היא סיוס אות י' של זאת ההויה שבת"ת דו"ח אשר י' זו היא ראשית אות ו' של ההויה הכוללת כל י"ם דת"ת דו"ח ד' גם תכוין בזה הזקופה הא' ה' לגבי ו' לעשות בחי' רי"ו ע"ד הג"ל כי אות ה' זורה רי"ו ועם אות ו' הנה והנה בזקופה א' היו עלתה המל' ד' מדרגות של יהודנה"י שיש מן המל' של היסוד דו"ח עד החזה שבת"ת דו"ח כנ"ל :

אח"כ תזקוף זקופ' ב' שהיא זקופת הראש והיא צבור ה' לגבי י' שהוא עליית בינה דו"ח אל החכמה דו"ח וגם עתה תכוין לעשות ה' ו' אלו בבחי' יוד רי"ו ע"ד הג"ל כי אות ה' זורה רי"ו ועם י' הרי רי"ו. ותכוין כי עליית הבי' לגבי חכמ' שבז"א הוא להעלות מ"ן לגבי אר"א עילאין שהם ה' וי' עילאין של ההויה הכוללת כל עולם האצילות ועל ידי כן יורד מזווג זה הנעש' באר"א כח אל ז"א כדי לתקן את המל' לפי שכאשר נתמעט' המל' יורד' למטה בבחי' נקו' גם ז"א נתמעט' אורו כמש"ה כן משתה מואש מראשו וכו' ואין בו עתה כח לתקן פ"ר העל' וע"י מ"ן אלו גורמים זווג עילון באר"א ומורידים בו שפע וכח כדו שיוכל הוא לתקן את המל' בבחי' פ"ר. ולר"ך שדמע כי כאשר עולה ה' לגבי י' וגם יורד' לגבי י' אלו הוא כדי לתת מוחים בזו"ן אבל עתה שאנו מעלין את לגבי י' לבד ואין אנו מורידין י' לגבי ה' הוא כי אין כונתנו רק לזרוד' הנוק' לברכה. והנה השפע היורד מזווג אר"א הנעש' עתה בזקופ' הב' הוה כנו' כדי שיוכל הו"ח לתקן את המל' הענין הוא כי יורד' משם שם יהוה ואהיה לזרוד' הנוק' וע"י אלו השמות אנו מעלים את המל' ג' עליות אחר' שיש מן החזה עד הכתר דו"ח ובתוך ז' שמות אלו הנו' יורד' ומתלבש בצרכים הויה דמילוי' אלפין לזרוד' שפע הו"ח ע"מ לדקדו' ולתקן את ע"מ כי גם הוא נמעט אורו כנ"ל. ונדע כי הויה דו"ח היא דמילוי' אלפין ובכח י' אמות הויה ז' מתפרזת אור הכרת י"ם שבז"א ע"מ ואז יכול לתקן את המל' כנ"ל. ובכזה עתה של הו' מדרגות ששול' המל' על ידי ב' הזקופות הנו' והם ז' בחי' של חיבור הויה אהיה כי בב' הכריעות היו ה' בחי' יהודנה"י כנ"ל וענין זה רמזו בס"ה בד' ל' ע"ב וע"ש היעב' והנה הם נחלקות לב' בחי' כי בזקופ' הא' עלתה ד' מדר' עד החזה ובזקופ' הב' עלת' ג' מדר' עד כתר דו"ח ואלו

ארהינו ט' וא"ח הנה נתבאר כי המל' עדיין היא צבור נקו' ועלתה עד כתר דו"ח צבור אב"א והנה כוונתנו עתה לתקן תמי' את ז"א כדי שיוכל הוא אח"כ לתקן את המל' לעשותה פ"ר בהויה' עדיין צבור אב"א והנה מה שחסר מתיקון ז"א הוא בחי' אור המקי' של המוח' הפנימי' והענין הוא כי הנס נתבאר אללינו צביאור ק"ש דשחרי"ת דמי החול כי ע"י הק"ש נעשין מוחין דא"פ אל

נהרות וביאדים דאם ז"א גיפיה בכריעה א' כבר נתן לה אות ו' אירות אשר לי נתמלא דו"ח גיפיה כבר ישנו בעולם א"ב מה ענין כוונת ו' אירות הנמשכים אח"כ מהלך ליחלף להויה את ז"א בכריעה ב' בחי' ה' כנ"ל. ע"כ נלמד' דלפ"ך דליין כל זה רק רמז כונתנו עתה שהיה בתהלה בריאת העולם ולבית ר"ה דוגמת בריאת העולם לזה רמזו כלן בסדר כריעות אלו דכרתי אבות ו' לגבי ה' י' לגבי ה' ונתחלת בריאת העולם היה הענין כסדר י' עיין דל"ט ד' יו"ד ע"ג ד"ה ונוה' י' א' דכ"ט ד"ח ע"ג עיין ד"ה ונוה' י' א' י' יען דליין זה כסדר החל' דש"ב עולה ג"כ בכריעות כוננר לשיל' דרוס י' דמעה ד' דקול לא כן בריה אין עליות רק בזקופות [אורחת שש' ד' נ"ד עכ"ל] א' עיין דברי שלום ד"ו ע"כ שלמה מ"ד ז' א"ש בספר אחר ממלתי כבוד לזולתו בחי' ה' של הויה. ולענין ב' כן עיקר. גם לענין ד' של הלשון הוא מלאן כילו מופשטת כאר עינין החושיה מיתרים ונלפנ"ד כי נעל טעות קילומס ו"ש ג' ס' בלשון זה כשאנחנו מתבטלין ה' מדרגות ראשונות שהוא הו' החמומה שהויה זו דת"ת הרי תמשה ותמשה מחשבו הו' שהיא שמה הרי עש"ה נשאר מדרגה א' מתחבון של הו' והוא מדרגת הו' שש"ג הו' ועולה המל' עד פיוס אות י' ואת כוננר. ע"ש : ד' א"ש מלאן כ"ל כמש"ל שהיא בחי' זורת י' ה' בפע"ה הנוסח נשאר יו"ו א' אמות של מילוי' הויה דיודין ואח"כ הו' ה' הם סוד ח' אמות של הויה ואהיה אח"כ כו' ז' א"ש הו"ר הוא כד' א' של אהיה מזורזת יוד הו' של אהיה צב"ה י' והנה אחרונה של אהיה המזירת כך ד"ו : ח' א"ש הו"ר הוא ז"מ הם בגי' שכ"ט : ט' זה הדרוש הוא לגיממתי דסיניות נ"ש דני"א ע"ה : י' כ"כ דרוס ב' דחשלת השמר :

נהרות וביאדים דאם ז"א גיפיה בכריעה א' כבר נתן לה אות ו' אירות אשר לי נתמלא דו"ח גיפיה כבר ישנו בעולם א"ב מה ענין כוונת ו' אירות הנמשכים אח"כ מהלך ליחלף להויה את ז"א בכריעה ב' בחי' ה' כנ"ל. ע"כ נלמד' דלפ"ך דלפ"ך דליין כל זה רק רמז כונתנו עתה שהיה בתהלה בריאת העולם ולבית ר"ה דוגמת בריאת העולם לזה רמזו כלן בסדר כריעות אלו דכרתי אבות ו' לגבי ה' י' לגבי ה' ונתחלת בריאת העולם היה הענין כסדר י' עיין דל"ט ד' יו"ד ע"ג ד"ה ונוה' י' א' דכ"ט ד"ח ע"ג עיין ד"ה ונוה' י' א' י' יען דליין זה כסדר החל' דש"ב עולה ג"כ בכריעות כוננר לשיל' דרוס י' דמעה ד' דקול לא כן בריה אין עליות רק בזקופות [אורחת שש' ד' נ"ד עכ"ל] א' עיין דברי שלום ד"ו ע"כ שלמה מ"ד ז' א"ש בספר אחר ממלתי כבוד לזולתו בחי' ה' של הויה. ולענין ב' כן עיקר. גם לענין ד' של הלשון הוא מלאן כילו מופשטת כאר עינין החושיה מיתרים ונלפנ"ד כי נעל טעות קילומס ו"ש ג' ס' בלשון זה כשאנחנו מתבטלין ה' מדרגות ראשונות שהוא הו' החמומה שהויה זו דת"ת הרי תמשה ותמשה מחשבו הו' שהיא שמה הרי עש"ה נשאר מדרגה א' מתחבון של הו' והוא מדרגת הו' שש"ג הו' ועולה המל' עד פיוס אות י' ואת כוננר. ע"ש : ד' א"ש מלאן כ"ל כמש"ל שהיא בחי' זורת י' ה' בפע"ה הנוסח נשאר יו"ו א' אמות של מילוי' הויה דיודין ואח"כ הו' ה' הם סוד ח' אמות של הויה ואהיה אח"כ כו' ז' א"ש הו"ר הוא כד' א' של אהיה מזורזת יוד הו' של אהיה צב"ה י' והנה אחרונה של אהיה המזירת כך ד"ו : ח' א"ש הו"ר הוא ז"מ הם בגי' שכ"ט : ט' זה הדרוש הוא לגיממתי דסיניות נ"ש דני"א ע"ה : י' כ"כ דרוס ב' דחשלת השמר :

אל ז"א דלילות ונעשים מוחין דל"פ אל לכה הנקרא ד' דקשר דהפי' שבראש ונעשין מוחין דל"פ אל רחל נוק' דז"א אבל אינם נכנסין בה כי זו היא למטה צבר' אבל נשארים למע' בלאה והנה כל המוחין הפנימים האלו הם מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות ואינם מבחי' החילו' הנק' עולמות כמ"ש ענין ב' בחי' אלו למע' בדרוש הב' של ב' ו"ט דר"ה ונמצא כי עתה אנו לריכין להמקרא אור המקיף אל מוחין דל"פ דז"א עולמו מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות כנו' וע"כ יוכל ז"א לתקן את רחל נוק' לעשותה פרי' . ואמנם כמו שלטורך ביאת המוחים הפנימים הולרך זוג אבא ואי' ביחוד ק"ש של שחרית כנו' כן לנורך האור המקיף של המוחין לריך זוג אחר מחדש ואו' הם יתנו וישפיעו אור המקיף דמוחין בז"א והנה זה הזוג נרמו עתה במלת אר"א כמ"ש . וזה ענינו טכיון כי אלהינו הוא אי' עילאה ואלהי הוא אבא והואו של ואלהי הוא הדעת הידוע המזוג את אי"א ואבותינו הוא בחי' אוה"מ של ד' מוחין דז"א . וטעם קדימת אימא לאבא הוא לפי שבא' כוון שמים בתבוא' כי עיקר תיקון ז"א הנק' שמים הוא ע"י אימא . טעם ב' לפי שפ"י של אימא הם נעשים עצמות דז"א כנודע . טעם ג' כי לריך להקדים העולות בחחי' מן' באי' כדי שאח"כ יתן בה אב' מ"ד . טעם ד' לפי שכונותינו עתה לתת אל"מ במוחין דז"א ונודע כי כל אי"מ הוא משם אלהי הנק' אי' כי הוא הנקרא קו ירוק המקיף את העולם ולכן אנו מקדימין אותה . טעם ה' לפי שכונותינו היא לעשות כתר דז"א בהיבט אלהינו ונודע כי כתר דז"א נעשה מחלי' החתון דת"ת דאי' (ה) ולכן אנו מקדימין את אימא במלת אלהינו ואח"כ את אבא במלת ואלהי כנו' . והנה כיון שהזוג הזה הוא לנורך איה"מ דמוחין דז"א גם הזוג הזה דל"פ הוא נעשה בבחי' אור המקיף שלהם ולריך שטכיון בזה וא"כ לריך שטכיון עתה בנ' חיות אר"א אל ג' שמות של חרות המקיפים באר"א ודעת . (ה) ואלו הם הויה דע"ב באבא ודס"ג באי' ודמ"ה בועת ונרמזים באופן זה כי בב' אותיות אל"מ מן אלהינו נרמו אל שם אל"ל היוא' מן ג' יודין וא' שיש במילוי הויה"ה דס"ג שבאי' כנו' ברה"מ בפ' פתחם בד' רמז' ע"ב :

והנה בהסירך אל מהויה דס"ג ישאר ל"ב והו' בחי' אור המקיף אל הל"ב נחיות שבמוחין נשארו ד' אותיות הינו מן אלהינו והם בני' ע"א שם ענין ע"א סנהדרין שבאי"מ . גם אם ססיר מהויה דס"ג חשבון הב"ל שהוא בחי' אור המקיף כנודע ישאר כ"ו ועם מ"ה שהוצ' הו"א (ג) הרי ע"א כמנין הינו מן אלהינו ובמל' ואלהי' טכיון כי הנה בחי' זו רמוזים אבא ודעת כנו' והנה אלהי רמוז באבא כנ"ל והנה הוא בנימטר' מ"ו כמנין אותיות מילוי הויה"ה דע"ב דיודין . ואות ו' של ואלהי' הרמוזים בדעת כנו' הנה פ"ה נרמוז הויה דמ"ה באופן זה כי אות ה' היא ו"פ ו' והרי הם ל"ו כמנין אלה של ואלהי . ועם י' של ואלהי' הרי מ"ד ולפי שבמלת ואלהי נרמוז חיבור אבא עם הדעת שלו עולמו לכן אות י' של ואלהי עולה לכאן ולכאן כנו' והרי נחבאר ענין זוג אור המקיף דל"פ ודעת בג' תי' הנו' . ועתה נבאר איך נמשך זה האור המקיף של המוחין פנימיים דז"א ואיך נרמזין בג' תי' אלו הנה נודע כמ"ש בהקדמת ביאור אדרת האינו ושם נבבאר ענין התפילין בארובה איך במוחין דז"א יש ו' בחי' ג' מהם אי"פ ונ' מהם אי"מ והבחי' ה' היא אי"פ דמוחין פנימיים שבחך ז"א עולמו ואח"כ יולא מתוכם אור המקיף שלהם בסוד תפילין במלת דז"א ואלו התפילין הם בחי' הו' האחרון שבכולם ושם נבבאר אופן הולאת התפילין בסוד אור המקיף עולמו דז"א איך היא :

והענין הוא כי נודע שז"א מלביש את אר"א מן החוה שלהם ולמטה אר"א מלבישין את אר"א והנה נמצא כי ז"א מלביש את האי"א מחלי' הס"ס שבו ולמטה אחר הויה אר"א מחלבם חך אר"א שנחשטמו נה"י שלהם בחך ז"א כנודע והנה (ד) יש חד קולא דשערי נמשך מן ראש אר"א דרך אחוריו ומגיע עד רישי תרין כהפין דיליה בלבד ונודע כי אלו תרי רישי כהפין דל"פ הם עולמם בחי' ב' עטרין דחסדים וגבורות שבדעת דז"א והנה על ידי ק"ש דשחרית נודעו אר"א בבחינת אי"פ ואו' ירדו ונתע ב' רישי כהפין דל"פ מבחינת אי"פ שלהם עד למטה ונתע ברישא דז"א ונעשו בו ב' עטרין דדעת בבחי' :

אי"פ דמוחין ועדיין בחי' אי"מ נשאר למע' במקום ב' רישי כהפין דל"פ וגם אותה הנימ' דקולא דשערי דריש' דל"פ אינה נמשכת רק עד שם ה' לפי שגם היא היא בחי' אי"מ כי כל שערות הם אי"מ כנו' ואח"כ חזרו אר"א עתה בצרכת אבות להזדווג ב' בבחי' אי"מ שלהם עולמם ואו' יורד גם אור המקיף של אותם ב' רישי כהפין דל"פ למטה ברישא דז"א ואו' ג"כ נמש' הוא קולא דשערי דרישא דל"פ מאחוריו עד למטה בחי' הס"ס שבו המגיע בחאורי ריש' דז"א במקום העורף שבו שהוא בחאורי ב' עטרין דדעת דז"א ואו' מכה שם במקום ההוא ובוקע אותו ונכנס הארת ההוא קולא דשערי דרך אותה הבקיעה עד פנימיות מוחי' דז"א ועי"כ ניתוסף הארתם ובוקעת ויולאת דרך הפנים לחון במלח דז"א ושם נעשים בו בחינת התפילין מבחי' אורו האור המקיף שירד מלמע' מזוג הב' דל"פ :

אמר הכותב ל"ע כי כבר ענין זה נעש' במל' התפילין קודם התפלה ואיך נעשה עתה בחאורונה ועוד כי הרי עתה ברה"ה אינו זמן תפילין . והנה בדרושי התפילין נבבאר כי התפי' הם רשימו דמוחי' שקדמו מאתמול ועתה בהפילת שחרית דיום זה באים מוחי' אחרים חדשים פנימיים ומקיפים בעת צרכת אבות ושם בדרוש אחר נבבאר כי התפילין הם מבחי' המוחים שירדו בלילה בעולם הכריאה ואמנם בדרושי שכתבתי בסוד תיקון תפילין שחרית והתחלקותם בד' חלקים כנגד ד' עולמות אב"ע שם ביארנו כי ע"י תפילין של יד שהיא צבר' וע"י תפילין של ראש שהיא באילנות נעשין מוחין פנימיים דל"פ וגם באור המקיף שלהם אלא שהוא בבחינת חילוניות העולמות אבל בק"ש ובצרכת אבות או נעשים מוחין פנימיים דל"פ ודל"מ בבחינת הפנימיות של העולמות שהם בחינת הנשמות כנודע והרי לפניך ב' נעשים חלקוקים זה מזה ול"ע :

והנה לריך שתדע כי בכל מקום שנמצא בתורה ב' אותיות נ"ו בסופי חיות כגון אלהינו אבותינו וכו' וכו' כולם הם בחי' גבו' וכנו' בענין פ' ויהי נועם שאומרים במ"ש . והטעם הוא לפי שכל הגבו' נכללות בה' גבו' שהם אותיות מנלפ"ך העולים בגי' פ"ר ואם תחלקם לה' חלקים שהם ה"ג יהי' כל חלק מהם נ"ו כי ה"פ נ"ו הם בגי' מנלפ"ך ולכן כל מקום שחמלא אותיות נ"ו בס"ת הם דין וגבו' . ונודע כי ה"ג אלו הם ה' היות העולים בגי' ק"ל וכל הויה מהם הוא במילוי כוה יוד' ה"ו ו' ה"ה העולה בגי' נ"ו והענין הוא כי ה"ג הם במנלפ"ך העולים פ"ר ואם תחבר עמהם אות ה' שהיא בבינה יהיו בגי' פרה"ה שהם בגי' ה' היות כל אחד במילוי הנו' וכל בחי' נ"ו הוא גבו' ודין כי כל גבו' מהה' גבו' היא הויה אחת העולה נ"ו כנו' :

ונחזור לענין אי' לבאר מה ענין נ"ו ואלו הנרמזים במלת אלהינו ואלהי אבותינו והכוונה הוא בב' בחי' . האי' היא כי הנה עתה יורד המקיף של ב' עטרין חסדים וגבו' דדעת דז"א כנ"ל והנה חו"ג נקראים הויה אלהים שהם בגי' יב"ק כמנין ב"פ נ"ו שבו במלות אלהינו ואלהי אבותינו ואע"פ שהעטרא הא' הוא חסד ואינה דין עכ"ז כיון שהיא בבחי' אה"מ שלו וכל אי"מ הוא מן הבינו' שממ' דינו מתעטרין כנ"ל לכן אפי' העיטרא דחסד האור המקיף שלה נרמוז במלת נ"ו שהיא אה"מ . הכוונה הב' היא כי י' נודע כי לד' מוחין דל"פ של התפי' יש ב' מקיפים ואח"כ יש עוד מקיף אי' לכל הד' והוא מזד הבינה ואח"כ יש עוד מקיף אחר לכל המקיפים הנו' והוא מזד החכמה וכנגד זה נעשיית התפי' יש ד' קלפים לבנים חלקים בלתי כחיבי' לכריך בהם ד' פרשיות התפי' כל קלף מקיף לפרש' אי' ואח"כ כולם נחונים חך הבינה עולמו של תפיל' ש"ר אשר הוא אי"מ על כולם והבינה הזה הוא מזד הבי' כנודע בבחי' הקדמת ס' התי' דתפילין אימא על ברא' . ואמנם כנגד אור המקיף אשר מזד החכמה אין בו רמוז בעשיית התפי' כי הוא עליון מאד ואין לנו בו שום השגה . והנה אלו המקיפים כולם נרמוז במלות אלו כי אבותינו הם ד' מקיפי המו' הנק' אבות וב' אותיות נ"ו של אלהינו הוא המקיף מזד בינה המקיף כל ד' זכ"ו של אבותינו הוא המקיף על כולם מזד חכמה :

אדרת אברהם אלהי יחאק ואלהי יעקב כבר למעלה נעשה זוג אר"א בבחי' אור המקיף שבהם כדי להוריד את האור המקיף הנק' תפי' ש"ר אבל לריך שתדע כי אור המקיף הוא

הגהות וביאורים : (א) לכאורה נראה שאין טעם זה מספיק שהרי גם מת"ת דאבא נעשה ולמה זה יקדים של אימא לאבא . ונראה לעג"ד שרכינו קיטר בלשנו ונל"ב כי כלי הכתר דל"פ נעשה מחלי' התחתין דת"ת דאבא והיותו כן מקדים אמת לאבא שהרי מאז נעשה נשמת המקיף דכלי הכתר . וזהו במחלה מקדים הכלי הנמשך מזד אמת ואח"כ ואלהי אור הכתר דמלך אבא : (ב) אי"מ נלעג"ד להניח ולכתוב בב' חיות אלהינו ואלהי ואין לכתוב אבותינו כעבור שם המוחין באחור ואין בידי כח להכריע וכמו כן לקמן כנלע"ד . אמר מנחם כס"ה ג"כ הניטח כמו כשע"כ ומבאר ביאור באופן שאין שום קושיא עי"ש פ"ג : (ג) נעש"ת הנשמת ישאר כ"ו והוא פ"י מן אלהינו שהוא הינו . שם כ"ה הני"ל היורד למ"ה שבו"א ושבתן ע"ע : (ד) עיין מאחרי רש"י דף נ"ד ע"ב ה' ה"ל עד רישי כהפין : (ה) עיין חו"מ דקב"ל ע"ב

זהו הוא תחתון והוא למטה מן מדרגת המוחין הפנימיים של ז"א
 כי זה המקיף הנק' תפילין יולא אח"כ מוחין המוחין פנימיים לחן
 ואמנם יש עוד מקיף א' עליון למעלה ממדרגת המוחין פנימיים
 דז"א והם אותם המקיפים שגשגרו למעלה בת"ת של א' אשר
 ממנו נעשה הכתר דז"א (א) ואח"כ נכנסו המו' ההם תוך נה"י
 דא"י ונתלבשו תוך רישא דז"א ונעשו שם מוחין פנימיים (ב) ואח"כ
 חודרין ללאת בחוך במלח דז"א בסוד א"מ תחתון הנקרא תפילין
 ש"ר והרי הם ג' בחינות ועוד כי הכלים אשר בתוכם
 נכנסו המו' האלו הם נק' חב"ד אשר בראשונה היו בחי' חב"ת
 בהיות ז"א בן ז"ק מג"ת נה"י בלבד וכשהגדיל נתעלו חב"ת שבו
 ונעשו חב"ד שבו והם בחי' כלים לקבל בתוכם הג' מוחין ומלא
 כי אלו הג' כלים הם נקרא' ג' אבות אברהם יצחק ויעקב ואלו
 המקיפים שזורדים וגמשיכים עתה מוויז' הגו' דא"י (ג) נק' אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ובהיות אלו המקיפים יורדים
 למטה יש בהם ג' בחי' הא' הוא כשזורדים ופוגעים במקום אולם
 המקיפים הראשונים העליוני' שגשגרו בת"ת של הבינה. ואח"כ
 יורדים עו' למטה במקו' המו' אשר נתלבשו בנה"י דא"י ונכנסו
 גו' רישא דז"א. ואח"כ בלאחס לחוך במלח דז"א בחי' תפי' ש"ר
 כנו' ובכל בחי' מאלו ברדהם שם הם מקבלים אור מן המקום
 ההוא. ומלא כי כפי' יהי' להם שם בפ"ע בכל בחי' מאלו הג'
 הגו' וכמ"ש עתה בע"מ. ולכן נבאר בתמי' מהיכן ילאו אלו
 המקיפים השניים הנה בתחלה בימוד הק"ש ירדו למטה ד' מוחין
 דא"פ שהם מן חו"צ דא"י וצ' עטרין דעתה גם ירדו עמהם ד'
 מקיפין שהיו להם שם במקומם בחי' ועתה חוזרים לרדת ד'
 מקיפים אלו התחתונים הנק' תפילין ש"ר וגמשיכים ממקום יותר
 תחתון והוא מחג"ת דא"י (ד) כי הרי אלו המקיפים הם גרועים
 במעלה מן המו' דא"פ הגו' כי הנה ברדהם ממקום מקבלים
 אור מהם ומכאן אור זה שקבלו מהם הם יכולים ללאת ולהתגוץ
 במלח בסוד תפילין כנו' ומלא כי מוחין דא"פ עם המקיפים שלהם
 נמשכו מחב"ד דא"י ואלו המקיפין הב' נמשכו מן חג"ת דא"י.
 והנה כבר נתבאר אללנו כי בזה"ל דא"י יש ז' היות דס"ג ואותיות
 המילוי של כל היות מהם הוא בגו' הכל כשתסיר אותיות
 הפשוטות. והנה אלו הם סוד ז' הכלים הגו' צפ' קהלת כי
 קהלת הוא בסוד הבינה ויש בה ז' הכלים אלו כנו' בה"ה כי
 שיר השירים וקהלה ומשלי אינן לקבל חב"ד. ועוד מ"ש צפ'
 פנחס בר"מ כי מהייה דס"ג יולא שם א"ל מנ' יודין וז'
 אשר בה וגמלא כי כשזורד א"מ התחתון דמוח חכמה יורד
 מן החסד דאימא ונק' א"ל וגם כשזורד משם במקום הד' מקיפים
 הא' ולוקח הארה משם כנו' הנה הוא לוקח ג"כ משם שם א"ל :
והענין הוא כי הוא לבדו לוקח הארה מכל הד' מקיפין שהם
 והארה הלוקח הוא שם א"ל באופן זה כי מג' מקיפין
 הא' לוקח ג' יודין ומן המקיף הד' דעטרא דגבו' לוקח אור א'
 ונעשה בו שם א"ל ועוד כי המקיף הא' הם ד' לפי שלא נתלבשו
 עדיין בנה"י דא"י אבל אלו המקי' השניים שירדו גם הם תוך נה"י
 דא"י נעשו ג' מקיפים לבד כי ב' המקיפים דב' עטרין נעשים
 מקיף א' כלול מב' ואינם נחלקים לד' מקיפים עד היותם יולא'
 בסוד התפילין ש"ר ואז נעשים ד' מקיפין כמבואר באורך בדרוש
 התפילין. והנה כל מקיף מאלו הג' יש לו בחי' הגו' של שם א"ל
 א"מ הא' לוקח שם א"ל מחסד דא"י ואח"כ לוקח שם א"ל מכל הד'
 המקיפין הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הב' לוקח שם א"ל בגבורה
 דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הג' לוקח
 שם א"ל מת"ת דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו'. וז"ל
 ב' אותיות א"ל אשר בצלמיה אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אשר
 כבר נתבאר כי ג' מקיפים התחתונים האלו הם ג"פ אלהי אלהי
 אלהי. ועתה נריך לבאר כי כיון שאלו המקיפים הב' נמשכים
 משלש היות ס"ג חג"ת דא"י א"כ למה אינם לוקחים אלא שם
 א"ל שבהם בלבד ואינם לוקחים כל המילוי כולו של היות דס"ג
 שהיא בגי' הכל כנו' כי הרי כל אור מקיף הוא בחינת הכל כנו'
 אבל דע כי ודאי שכן הוא שלוקחים כל מילוי דס"ג שהוא בגימ'
 הב"ל לעצם הגו' אבל הענין הוא צמה שנקדים לך הקדמה אחת
 בענין הדעת והיא זאת :

דע כי בחלו המוחין פנימיים של ז"א ובכל פרטי מקיפיהם יש
 בהם צ' בחי' דעת ונק' צ' דיעות וז"ל מש"ה כי אל דעת
 ה' תרין כנוכח באדרת האינו והם דעת א' מזכיע למעלה בין
 שני מוחין דז"א הנקרא חו"צ ודעת ב' למטה מזכיע בין צ'
 עטרין דחו"צ אשר אלו הב' עטרין בכללותם הם מוח א' הג'
 הנקרא דעת כוודע. והנה מוח הדעת דאימא מתפשט צו"ק
 התחתון מחסד עד יסוד שבה כוודע כי סוד הדעת הוא אור ו'
 ונחלק לו' חלקים הגו' שהם ו' ויון וזו בחי' החס' שהם
 באותיות המילוי דהויה דס"ג העולם בני' הב"ל על שם א"ל היולא ממנו
 כי א"ל עם אור ו' הוא צג' הב"ל כי ו' זו היא מבחי' הדעת
 כנו' ואע"פ שצ' ויון הם יתירים על צ' שמות א"ל אשר בצ'
 היות ס"ג דחסד וגבו' דאימא עכ"ל כיון ששרשם אינם רק ו'
 א' של הדעת אינם נחשבים אלא באות ו' א' ומלא כי ב' שמות
 א"ל א"ל הם מקי' מוח חכמה דז"א ומקי' מוח בינה דז"א ואות
 ו' היתירה הנכללת מצ' ויון הגו' הנשאר מחשבון מילוי הב"ל כנו'
 הוא מקיף מוח הדעת העליון דז"א המכריע בין חו"צ דז"א.
 אח"כ במקיף הג' דעת דז"א הכולל צ' עטרין כוודע הנה הוא
 בחי' אל הג' הויה דס"ג דת"ת דאימא ואו' ו' הנשאר לתשלום
 כל המילוי שהוא בגי' הב"ל כנו' היא בחי' המקיף אל בחי' דעת
 התחתון הב' המכריע בין צ' העטרין דחו"צ. והנה בחי' ג' שמות
 א"ל כבר נרמזו בגי' אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ובחי' אור ו' של הדעת נרמזה באות ו' יתירה של ואלהי יעקב
 ואע"פ שהם צ' ויון של צ' דיעות עליון ותחתון שניהם נכללין בו' זו
 לפי שאלהי יעקב הוא המוח הג' הנקרא דעת הכולל צ' עטרין
 והוא בכללותו נק' דעת ולכן צ' ויון אלו שהם צ' הדיעות נכללין
 בו ביחד באות ו' של ואלהי יעקב כנו' ועוד כי הנה עיקרם אינה
 אלא ו' א' שבדעת שבבינה שנחלק לו"ק כנו'. גם ו' זו של ואלהי
 יעקב רומז כללות הכל שהם ד' מוחין וצ' דעות הרי ו'.
 והרי נתבאר בחי' האור שקבלו אלו המקיפים הב' מן הבחי' א'
 שירדו שם שהם ד' מקיפים הא' והם צ' אותיות א"ל של אלהי
 כנו'. ומן הבחי' הב' שהוא ברדהם למקום המוחין הפנימיים
 ממש כי גם משם לקחו הארה. והנה היא אות ה' של אלהי'.
 ומן הבחי' הג' שהיא צעת לאחס לחוך בסוד תפילין במלח גם אז
 לקחו הארה מהכחה נימא דעטרי דא"י והוא אות א' של אלהי'.
 ומלא כי ג' ההארות שלקחו מכל ג' המקומות הם נקראים
 אלהי' א"ל ה' י' וע"ש נקרא אלו המקיפים הב' אלהי אלהי
 כנ"ל. וכבר נתבאר ענין צ' אותיות א"ל איך נלקחו ממקום
 המקיפים הא' וטעם שנבאר צ' אותיות אחרות שהם ה"י מאלהי'
 נבאר תחלה מה ענין אלו ההארות של א"ל ומה נעשה בהם :

דע כי הנה נמלא שיש בג' המקיפים האלו הב' ע' יודין וג'
 אלפין בג' שמות א"ל אשר בהם כנו' וע' היודין אשר
 נלקחו מנ' מקיפין הא' שהם חו"צ ועטרא דחסד אחר אשר
 נתנוולו ילאו בבחי' תפילין במלח דז"א נמשכו ונתפשטו ונעשו
 א"מ אל כל ע' ספי' דז"א בבחי' החילו' הגו' שם בכל ספי' דז"א
 כנו' אללנו בדרוש שמות הספי' בסוד אורות המקיפין וכנו' שם
 כי בכל ספירה יש ג' בחינות פנימי' ואמלצי וחילון וכולם בסוד
 א"פ וכנגדם ג' בסוד א"מ :

והנה הם מתחלקים בסדר הזה כי ג' היודין של המקיף דמוח
 חכמה אשר לקחם מנ' המקיפים הראשונים שהם חו"צ
 ועטרא דחסד הנה הם מקיפים אל ג' ספירות קו יעין דז"א והם
 חח"ן שבו. וגי' יודין דמקיף צ' של בינה מקיפים לג' ספירות קו
 שמאל שבהם בגי' ה' וגי' יודין דמקיף ג' של עטרא דחסד
 מקיפים לג' ספירות קו חמשי' שבו שהם דת"ת ושאר עתה בחי'
 אור ו' הנשאר מתשלום חשבון מילוי הב"ל שהוא בחי' הדעת
 כנ"ל. ואמנם הם ג' ויון אשר בג' המקיפים מנ' מילוי ס"ג שמהם
 נתפשטו ג"פ א"ל א"ל א"ל כנו' ומאלו נעשה בחי' הפה דז"א בחי'
 הב' השפתיים והלשון שבו אשר הם בחי' נה"י שבהם. ואמנם ג'
 האלפין אשר בג' המקיפים הב' האלו אשר לקחום ממקיף הד'
 הא' הנק' עטרא דגבו' אלו הם מתפשטים בצוק' דז"א אשר היא
 עתה אב"א והיא בסוד נקודה בלבד וכמשכים בה ג' אלפין אלו
 כדי

הגדרות וביאורים : א) קודם שמתפשטו המוחין הפנימיים בנה"י דאימא. סכ"י השת"ש ז"ע ז"ל : ב) נ"ב ועשה כשאלו המקיפים השניים יורדין פינען ג"כ
 כמותן ואח"כ כו' כך הוא גירסת סכ"י יאן מיהרש"ש ז"ע דז"ו ע"א. קן הוא ג"כ בשפת"ה פ"ג דר"ה : ג) עיין לעיל דל"ד פ"ב והוא דרוש ד' דעמידה דשם
 כתב שמקיפין דא"י אין כח לקבל לשלום. יענין בנה"י ד' נ"ה שכתב דאימא דרוש מדבר בבחי' חילוניות דפנימיות ודרוש זה דר"ה מדבר בבחי' פנימיות
 דחילוניות. ש"ס : ד) כנראה שהוא להורידם למטה לנה"י בצעמידה שהוא בנה"י. מהרש"ש דס"ט אות ב' : ה) ח"ת"ה ד"ו ע"א :

רלה

שחרית ראש השנה

הזה יוד יוד יוד קוד הא די וו ווא וואו זה הא די אמא ללל איש דוד נו יה

יהוה יהוה יהוה

להעלות א לחדני לחכרה עם י דהויה.

יכוין להמשיך ו"ק לפניו לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] ליש"ם, עם ו"ק לכלמי המו' שהם וי"ו ה"י דע"ב עם הנכרחי.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה יהוה
יהוה יהוה

ויו הי

ויו הי

ויו הי דע"ב

תחילה ימשיכם לחכ"ד תג"ת לפניו לחי,

ואח"כ יכוין לחותם לחג"ת נה"י, ולסל ליש"ם לא נכנס בו"א ועומד ע"ג רישא דז"א

בו"ק לפניו לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א והם אות ו'.

ג' כלי גבורה דז"א

ג' כלי ת"ת דז"א

ג' כלי חסד דז"א

יהוה
יהוה
ויו הי

יהוה יהוה
יהוה יהוה
ויו הי

יהוה יהוה
יהוה יהוה
ויו הי

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה יהוה
יהוה יהוה

ויו הי

ויו הי

ויו הי דע"ב

ג' כלי סוד דז"א

ג' כלי יסוד דז"א

ג' כלי נטח דז"א

יהוה יהוה
יהוה יהוה
ויו הי

יהוה יהוה
יהוה יהוה
ויו הי

יהוה יהוה
יהוה יהוה
ויו הי

סידור רחובות הנהר
לכרך את זה כשא אנדום עבד זה א'
ומשם יטוין להמשיך הו"ק

רלו

(15) 33:33
[ae]p

אהיה
יהיה

אהיה אהיה
יהיה יהיה

אהיה
יהיה

אהיה
יהיה

אוהויהו אוהויהו
יוהויהו יוהויהו

אהיה
יהיה

ויו וזי לע"ב

לכתב"ד חג"ת לחכמה דכתר דבינה [דחכמה וכתר] דבינה ליעקב ורחל שהיא ה בניור רי ועס הו
הגז' הרי רי"ז.

לסעלות ה' לגבי ו' רהו

יוד היל ויו הי

לחבר ו"ה לע"ב דזקופה א' עם י"ה דקס"א
דכרעיה א'

אלף יוד קל"א

לסעלות א' דלדני (ע"י) י' דהו"ה וסניהס גי'
קל"א.

116
:33

יהוה יהוה

לסעלות דעת ק"ל דנוק' העולה עם הכולל גי'
קל"א.

יהוה יהוה

אלף יוד אלף יוד
גי' כס"ב

א"י דלדני גי' קל"א עם הראשון [א' דלדנות י'
דהויה] גי' כס"ב, והס רי"ז ומ"ז.

[יהוה אדני אדני]

י' דהויה וא' דלדנות וא"י דלדני פשוט
הרמזים כר"ת ה' אלהינו ה' אחד גי' כ"ב.

יהוה אלהינו יהוה אלו

ר"ת גי' כ"ב

אב גד הו זוז טי כל
מז סע פז קר שת

לסעלות הכ"ב אחוון [אשר עיקרם מבינה שהיא
אהיה].

י' אהיה

י' דהו"ה עם י"א דלדני גי' אהי"ה

שחרית ראש השנה

רלו

הוה יוד יוד יוד זה הא דז וו ואו ואו זה הא דז אאא ללל איש דהד נוי יז

[עליה א'] להעלות את נקודת המלכות שהיא אדני והם י' מלכויות דיי"ם דחוי"ב דרחל וכל היכלי ביי"ע מהיכל ק"ק דבריאה למלכות שהיא ה' אחרונה שתחת יסוד דחוי"ב דז"א דלנילות.

כנשג
לר
לעלות נוק' אדני ל-ה פי' נוק' שתחת היסוד

להמשיך למלכות הגז' ואלמות] ממלכות דז"א שהיא ה' אחרונה מספר שילוב הויה ואדני ומספר ריבוע אדני גי' ריי"ז (ע"ה) ורי"ז ורי"ז להמשיך להם [ליעקו"ר] משם [ממלכות דז"א] מספר ע"ב וקס"א, העולה ריי"ז ועוד יי"ז והכולל, כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם דשני השמות.

אהדונהי
א אד אדנ אדני
א אד אדנ אדני

יוד אלף. הי הי. ויו יוד. הי הלפ"ל =
וי אותיות ריי"ז ו' אותיות רנ"ל ע"ה
יהוה אהיה ו' אותיות רנ"ל ע"ה

[עליה ב'] להעלות יעקב ורחל עם מלכות שתחת היסוד דז"א לאחורי היסוד: ולהמשיך [להם] מהיסוד מספר שילוב הויה ואדני וה"ח הנכללים ביסוד מח"ג נה"י כל אחד כולו מה', וכוללים עוד כל אחד מטולם והם ה"פ כ"ה והם קכ"ה ועם מספר ל"א הכי ריי"ז.

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

יוד אלף, הי הה, ויו יוד, הי הה
גי רכ"ג
יהוה אהיה ריי"ז ו' אותיות הס רכ"ג ע"ה

להמשיך [ומשם] ליעו"ר [מהיסוד] מספר ע"ב וקנ"א, גי' ריי"ז וז' והכולל [וכנגד ח' אותיות דהו"ה ואהי"ה].

אהדונהי
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יוד אלף, הי הא, ויו יוד, הי הא

[עליה ג'] להעלות ליעקו"ר לאחורי נו"ה דז"א: להמשיך להם מספר הו"ה ואדני וה"ח מתפשטים ונכללים בנו"ה, מדח"ג נ"ה כ"א כולו מה', וכוללים עוד מטולם והם ה"פ כ"ה שהם קכ"ה ועם מספר ל"א הכי ריי"ז. עוד להמשיך להם ע"ב וקמ"ג ע"ה גי' ריי"ז.

אשוי הגשו סא אהיה!

לכבוד את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

105 2/11 - 38 2/27 = 512

14

[עליה ד'] אח"כ להטלות ליעו"ר עד ראש התפארת: ולהמשיך להם מהת"ת מספר הוי"ה ואדני"י ומספר אותיות ג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה, גי' רי"ז ע"ה.

יאהדונהי

יהוה

יהוה

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד ויו דלת, הי יוד,

יוד ויו דלת, הי יוד,

ויו יוד ויו, הי יוד

ואו אלף ואו, הי יוד

יהוה

יוד הא ואו הא

יוד ואו דלת, הא אלף,

ואו אלף ואו, הא אלף

יאההויהה

עוד להמשיך [להס] שילוב הוי"ה והאי"ה ויכוין

לע"ב שבתפארת דז"א וריבוע ב"ן שבכתר דנוק',

שניהם גי' רי"ז.

יוד הי ויו הי

ע"ב בת"ת דז"א

יוד, יוד הה, יוד הה וו,

יוד הה וו הה

קל"ם בכתר דנוק'

ס"ה גי' רי"ז

אלף הי יוד הי,

ד"פ הוי"ה והאי"ה שבו' עליות גי' קפ"ח כמספר

18

קס"ה,

אלף למד פא, הי יוד,

וכ"ז אותיות מילוי המילוי.

יוד ויו דלת, הי יוד

של פא ו ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

רלט

שחרית ראש השנה

הוה יוד יוד יוד זה הא ה' וו ואו ואו זה הא ה' אאא ללל איש דוד נוי יה

זקיפה ב' אי להעלות א לכהי"ה ולחברה עם י להו"ה.

וכיון להמשיך ג"ר לפניו לאחר, דחכמה דכתר דבינה ובחזרה דחכמה וכתר] דיס"ס, עם ג"ר ללמני המוחין שהם יו"ד ה"י דע"ב עם הגרמח"י, לג"ר לפניו דלח' דחכמה דכתר דבינה ובחזרה דחכמה וכתר] דבינה דז"א וכתחילה ימשיכם לחכמה [דניקוד הגז'] שהיא אות י' ומשם דבינה ה' ומשם לתפארת חות ו ומשם למלכות שהיא ה' אחרונה.

וכיון להמשיך ג"ר לפניו לאחר, דחכמה דכתר דבינה [בחזרה דחכמה וכתר] דיס"ס,

<p><i>למני</i></p> <p>אֱלֹהִים</p> <p>יְהוָה</p>	<p><i>למני</i></p> <p>אֱלֹהִים</p> <p>יְהוָה</p>	<p><i>למני</i></p> <p>אֱלֹהִים</p> <p>יְהוָה</p>
--	--	--

יוד ו ה'י דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ל-ב-ב' - ה' - י'

ומשם לנ' כלי בינה אות ה'

<p><i>למני</i></p> <p>אֱלֹהִים</p> <p>יְהוָה</p>	<p><i>למני</i></p> <p>אֱלֹהִים</p> <p>יְהוָה</p>	<p><i>למני</i></p> <p>אֱלֹהִים</p> <p>יְהוָה</p>
--	--	--

יוד ו ה'י דע"ב

ג' כלי בינה אות ה'

אלף, אלף הא, אלף ו הא יוד
אלף ו הא יוד ו הא
אלף ו הא יוד ו הא
א ו ו ו

על שם אלהים יתברך שם כבודו עולם ואלהים יתברך שם כבודו עולם ואלהים יתברך שם כבודו עולם ואלהים יתברך שם כבודו עולם

סידור רחובות הנדר
לברך את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

תחילה ימסור עלמו עק"ה ויקבל עליו ד' מיתות ב"ד

(15)

סקילה	י	א	א	ע"ב	יוד ה' קל וילן ה' קל
שריפה	ה	ד	ה	ס"ג	יוד ה' קל ואו ה' קל
הרג	ו	ז	י	כ"ה	יוד ה' קל ואו ה' קל
חנק	ה	י	ה	בין	יוד ה' קל וו ה' קל

ע"ב: קל: [מחוק]
כ"ה: קל: [מחוק]
בין: קל: [מחוק]

להעלות החו"ב דז"א בכח יו"ד ה"י דע"ב למין לאו"א

יאההייה

(חו"ב דז"א)

ולחוג או"א

איההייה

יחוד או"א

ולחמקד מזווג הנז' הוי"ה וואה"ה לטוק' [*] דז"א

יהוה אהיה

וקס מ"ה לז"א

יוד הא ואו הא

ומקס דרך הדעת לתפארת דז"א.

אהיה

יהוה

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אהיה

יהוה

יוד דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א ו'

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד

[*] עיקר השפעה וההמשכה הוא לטוק' שהיא העיקר ביום זה וקס מלוכב בו קס מ"ה דז"א ואז ז"א מתחלק ומתקן עלמו יק בו כח להאיר לטוק' וככה י' אריות אלו מהרבה אור הארת י"ם שז"א עלמו ואז יוכל לתקן את המלכות (קשה"כ ז"ד ע"ג)

שחרית ראש השנה

זהו יוד יוד יוד זה זה זה הי וו ווא ווא זה זה זה הי אמת ללל איש דוד נוי יד
להמשיך הארת המוחין הג' לחצ"ד לפניו לח"א דחכמה דכתר דבינה [דחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל
פסיחא ה' בליור ר"ו ועם היו"ד נעשית רי"ו.

(17)

אהיה **אהיה** **אהיה**
יהוה **יהוה** **יהוה**

יוו ————— זי לע"ב

להעלות ה' לגבי י"ו
י"ו [רי"ו]

ולדחות הארת המוחין לז"ק לחג"ת ונה"י שלה

אהיה **אהיה** **אהיה**
יהוה **יהוה** **יהוה**

ויוו ————— זי לע"ב

לחג"ת לזוק' זי

אהיה **אהיה** **אהיה**
יהוה **יהוה** **יהוה**

אהיהויהוה איהויהוה

ויוו ————— זי לע"ב

לנה"י לזוק' זי

לחבר י"ה דזקיפה זו עם א"ה דקס"א דכריעה ב' ונעשה קס"א. אלף הי יוד הי

(18)

(19)

יאהרונהי

יהוה יהוה
יהוה יהוה

[עליה ה'] להעלותם [לישור] לאחורי
הח"ג: ולהמשיך להם משם
מספר הוי"ה ואדני וה"ח המתפשטים ונכללים
בח"ג מחב"ד ח"ג, כל אחד כולו מכל ה'
וכוללים עוד כל אחד מכולם והם ה"פ כ"ה שהם
ק"ה ועם ז"א הרי רי"ז.

יוד, יוד הא, יוד הא ואו,
יוד הא ואו הא מס' ק"ל

עוד יסוין להמשיך להם מספר ריבוע מ"ה
שעולה ק"ל

א אה אהי אהיה מס' ד"ם

ומספר ריבוע אהיה שעולה ד"ם

אהיה Ges

אלף הי יוד הי
אלף למד פא, הי יוד,
יוד ויו דלת, הי יוד

ומספר מ"א אותיות דקס"א
שנשתם ע"ה גי' רי"ז.

מ"א אותי
ס"ה ע"ה רי"ז

ס"ה ה' ע"ה יו
112

יהוה יהוה אדני אדני
יהוה אדני
יהוה יהוה אדני אדני
ק"ל ש"ס

ויכוין כי חמשה היות שבה' עליות להוי"ה
ואדני הנ"ל גי' ק"ל, וה"פ אדני"י גי' ש"ה,
להמתיק את הק"ל ושכ"ה דינים.

יוד, יוד הי, יוד הי ואו,
יוד הי ואו הי קס"ז מס
אהיה גימ' י' ס"ה רי"ז

[עליה ו'] להעלותם [לישור] לאחורי
ח"ג: ולהמשיך משם מספר
ריבוע ס"ג העולה קס"ז ומספר אהיה העולה
בזיור חמשים, ופניהם גי' רי"ז.

שחרית ראש השנה

רמג

זהו יוד יוד יוד זהו זהו זהו או ואו ואו זהו זהו זהו אמא ללל איש דודו נני יה

יאההיה

עליה ז' להעלותם (לשע"ר) אחורי קשר

פל תפלין שככתר

ולהמשיך להס מספר הוי"ה וההי"ה ומספר עסמ"ב גי' רל"ב העולים רי"ו ועוד י"ו, כנגד י"ו אותיות דל' היות פשוטות.

(יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה)

12
15
16
17
18
19

אלף הי יוד הי

ג"פ הוי"ה וההי"ה שבזקיפה זו גי' קמ"א כמספר (מלווי קס"א ע"ה).

10
11
12

20

אהיה אהיה אהיה

ויכוין כי ז' פעמים הוי"ה וההי"ה שבשני זקופות הנ"ל גי' שכ"ט, והס פ"ד ומ"ט.

13
14
15

יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה גי' שכ"ט

[להמתיק ולהעלות]

להמתיק ולהעלות פ"ד דינים דמנלפ"ד ועוד מ"ט כמספר ב' שמות הוי"ה וההי"ה וב' כוללים, וכנגדם מ"ט שערים שעלתה בהם הנוק'.

מנצפך יהוה אהיה

עס ב' כוללים גי' מ"ט

ופ"ד ומ"ט גי' שכ"ט

לח"כ חוזרין ומסתלקים מהז"א המוחזן שנמשכו לו בעמידה, והמוחזן שנמשכו לו בק"ש לחב"ד חג"ת ונדחו עתה לחג"ת נה"י, עתה עולים לחב"ד חג"ת כמו שהיו בק"ש.

הט"ן' אלה זב וגנצ. גבי אשכנזי בזה ע"י י"ב וכו' י"ב אלה ז' .
[ח"ו] , [ח"ו] , [ח"ו] : 3. 3.

(עי' סוף אור הלכה - חלק פרי עץ הגן)

יום א' - אה' דאה' דפנים נקרא פנים) דפניו, הנקרא בטבלה פנימויות

	פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)		פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)		פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)
					פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)					פנימויות (אחד) פנים)	פנימויות (אחד) פנים)		
פנימויות (פנים)														
פנימויות (אחד) פנים)														
פנימויות (אחד) פנים)														

מנחה		מוסף		שחרית		ערבית		סדר התפילות	
אמצינים - נק'		כל ג' כלים (1) - זוו"ן		פנימים - ז"א		חיצינים - נק'		כלים	
לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש / חזרה	
אח' פנים	אח' פנים	אח' פנים	אח' פנים	אח' פנים	אח' פנים	אח' פנים	אח' פנים	אח' / פנים	
עד "באהבה"	עד "באהבה"	עד "באהבה"	עד "באהבה"	עד "באהבה"	עד "באהבה"	עד "באהבה"	עד "באהבה"	מיקום בתפילה	
"מלך" עזרה	"מלך" עזרה	"מלך" עזרה	"מלך" עזרה	"מלך" עזרה	"מלך" עזרה	"מלך" עזרה	"מלך" עזרה		

(1) עיי' פרי עץ הגן ריש גמור ד' ג' כלים (פנימי, אמציני, חיציני).

עיי' סידור חלק ר"ח, דף פ"ט ע"א, יש בזה שיטות שונות.

עיי' הפחת עיניים דף צ"א סע"ב, רק כלי פנימי.

(2) בסידור מובא גם כתר וחכמה, במקום ח"י" וכן בכל הסידורים.

(3) בסידור מובא גם בינה, במקום נר"י (נשמה נחשבת בחינת בינה), וכן בכל הסידורים.

יום ב' - אה' (נקרא אה') ופנים (נקרא פנים) דהיציגיות, הנקרא בטבלה היציגיות
פנים דאה' (נקרא אה') ופנים (נקרא פנים) דפנים דפניגיות, הנקרא בטבלה פניגיות
 (השכלמה ליום א')

פרצוף ד' תכנה עיי' אומא עיי'	זו"ן ג' כלים (1) (פוסק)	ג"ר ו"ק ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק ו"ק	ג"ר ו"ק ו"ק	ג"ר ו"ק ו"ק	זו"ן ג' כלים (1) (פוסק)	ג"ר ו"ק ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק ו"ק	ג"ר ו"ק ו"ק	סדר התפילות		ערבית		שחרית		שופר (מוזשב)		מוסף		מנחה		היציגיות ופניגיות	
										מיקום בתפילה	לחש / חזרה	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
בניה	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש
ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג' כלים (1)	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	ג"ר ו"ק	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש	לחש

ג' כהיגיות רי"ז בתוכת "אתה"

מס' רי"ז	מרות רי"ז (עפ"ה/כוונה עצמה)	מס' - איתגות של תוכת "אתה"	מס' - איתגות של תוכת "אתה"
1	כ"ב איתגות א 10 (מיתוק 10)	את (כ-א ע"ת)	אתה (אתה כפית רי"ז)
2	הי"ה צפ"ד (מיתוק 4)	ה	ה (אתה ת' כפית רי"ז)
3	אק"ה 10 x (מיתוק 6)	אתה	ה (אתה 2)

- (1) עיי' סידור חלק ר"ה, דף פ"ט ע"א, יש בזה שיטת שגונית.
- (2) לוקח אין דעת (רע"ה קלה, היינו שלוקח) אין כוונת חסדים דעת. והמבורות דדעת ירדו לכין תרין כיתפיו). לכן, הכוונה כאן לספירת המפורד דר"ק שנתמנצאת ערדיין בשורשה שבדעתה, לפני שירדה למות. עיי' פרי עץ הדג סוף דף ד' (עפ"י שעה"כ דף צ"ג ע"ב).
- (3) הבאת המורדון דר"ז דאה' דהיציגיות נעשה כסדרה אך הבאת המורדון דזו"ן דפנים דאה' דפניגיות נעשה כולו בתוכת "נאהבה" (מדין השלמה ליום א'). ועיי' בענין זה תרשים "סדר העבודות המרכזיות בתפילות של ראש השנה", בעמוד הבא.